

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 104.971 van 20 maart 2002
in de zaak A.118.344/VII-26.094**

In zake : XXX
 welke geen adres heeft opgegeven, noch woonplaats heeft
 gekozen bij zijn raadsman

tegen :

De Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnen-
landse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van XXX nationaliteit, op 19 maart 2002 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 16 maart 2002 houdende bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, met beslissing tot terug leiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op de beschikking van 20 maart 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kostenloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 8 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de beschikking van 20 maart 2002 waarbij de terechtzitting op dezelfde dag om 10.30 uur wordt bepaald;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van adjunct-adviseur G. DE BOECK, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur M. STERCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973 en op artikel 43 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Overwegende dat de verzoekende partij niet ter terechtzitting is verschenen, noch vertegenwoordigd was; dat de vordering, overeenkomstig artikel 37, § 1, tweede lid, van het hogergenoemd koninklijk besluit dient te worden afgewezen;

Overwegende dat de verzoekende partij, bij verzoekschrift ingekomen per fax op de Griffie van de Raad van State op 20 maart 2002 om 12.34 de heropening der debatten heeft gevraagd; dat ten gevolge daarvan de zaak opnieuw werd vastgesteld op de zitting van dezelfde dag om 15 uur;

Gehoord het aanvullend verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. DESMECHT, die verschijnt voor de verzoekende partij en adjunct-adviseur G. DE BOECK, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord de eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, in zijn eensluidend advies;

Overwegende ter herinnering dat de zaak voor behandeling in openbare zitting werd vastgesteld op dezelfde dag om 11.30 uur; dat het faxbericht met de oproeping om 10.33 u werd verzonden; dat de verzoekende partij, zoals gesteld, op die zitting noch aanwezig, noch vertegenwoordigd was;

Overwegende dat de verzoekende partij in haar verzoek tot heropening van de debatten stelt dat zij in de "materiële onmogelijkheid" was om ter zitting aanwezig te zijn; dat zij daar zelfs aan meent te mogen toevoegen dat "ook al gaat het om een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid dit niet (kon) rechtvaardigen dat een onredelijk korte termijn wordt gegeven om de verdediging van de belangen van verzoeker waar te nemen" en dat zij niet kan aanvaarden "dat de onredelijk korte termijn om te verschijnen mijn cliënt in de onmogelijkheid brengt om (de schending van artikel 5 van het Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden) via een effectief rechtsmiddel geldend te maken. Dit vormt een schending van artikel 13 EVRM.";

Overwegende dat dergelijke omstandigheden niet als een geval van overmacht kunnen gelden; dat de raadsman van de verzoekende partij kantoor houdt in Brussel (Kasteleinstraat); dat de raadsman van de verzoekende partij geen andere situatie inroept die als een geval van overmacht kan worden beschouwd; dat een advocaat, die een uiterst dringende procedure inleidt in een zaak waarover, volgens hetgeen hij in zijn inleidende akte schrijft, "zonder verwijl" moet worden beslist, zijn werkzaamheden derwijze moet organiseren en de nodige schikkingen moet treffen opdat hij zich die dag, op om 't even welk tijdstip, naar de zitting kan begeven; dat deze verplichting des te meer geldt wanneer artikel 37 van voornoemd Koninklijk Besluit van 9 juli 2000 het niet-verschijnen ter zitting op strenge wijze sanctioneert; dat iedere rechtspracticus moet weten dat in dergelijke zaken de oproeping bijzonder snel kan geschieden (art. 8 § 2 van het K.B. van 7 juli 2000); dat een verzoekende partij, ten voordele van wie dit systeem bestaat, en die de toepassing ervan in casu gevraagd heeft, uiteraard bijzonder slecht gekomen is om dergelijke gang van zaken te bekritisieren;

Overwegende dat wie een rechtsmiddel instelt er in de eerste plaats zelf moet voor zorgen dat dit effectief wordt gebruik; dat van een advocaat mag en moet worden verwacht dat hij zijn beroep derwijze organiseert dat hij de beweerde verrassingen van een door hem zelf ingestelde procedure bij hoogdringendheid het hoofd kan bieden; dat er derhalve geen aanleiding toe bestaat de debatten te heropenen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, begroot op 175 euro, worden ten laste gelegd van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op twintig maart 2002 door

de HH.

E. BREWAEYS,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
griffier.

L. JOLIE,

De griffier,

De voorzitter,

L. JOLIE.

E. BREWAEYS.